

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

29. september 2016

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 472 (Alm. del) af 1. september 2016

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvor sikre estimeringerne af arbejdsudbudseffekten på 2.900 personer ved den foreslåede lempelse i topskatten fra ”Et stærkere Danmark – Jobreform” er, når den elasticitet, der anvendes, tager udgangspunkt i Frederiksen m.fl. (2001), resultaterne var insignifikante for mænd, og når man samtidigt ved, at mænd udgør over 70 pct. af topskattebetalerne (Jf. AE-rådets beregninger) ?

Svar

Som en del af Finansministeriets sædvanlige regneprincipper indgår en gennemsnitlig lønvægtet substitutionselasticitet på 0,1 pct. og en gennemsnitlig lønvægtet indkomstelasticitet på -0,02 pct., jf. *Foreligning og incitamentter 2002, kapitel 7, Finansministeriet, juni 2002* samt *Lavere skat på arbejde – Skattekommissionens forslag til skattereform, kapitel 3, bilag 1, februar 2009*¹. Disse gennemsnit dækker over variation på tværs af køn og indkomstniveau. Således er substitutions- og indkomstelasticiteterne (nominelt) størst for kvinder, hvilket også afspejler sig i, at de beregnede arbejdsudbudseffekter ved en lempelse af topskatten alt andet lige er mindre som følge af, at der er flere mænd end kvinder i det berørte indkomstinterval, jf. *besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 37 af 25. september 2014 (L 201)*.

De anvendte elasticiteter er udtryk for middelrette skøn, der som i alle undersøgelser af denne type er omfattet af statistisk usikkerhed. På grund af den statistiske usikkerhed udelukker den anvendte undersøgelse ikke, at elasticiteterne kan være både større og mindre end de anvendte. Ved beregning af adfærdsvirkninger finder Finansministeriet, at det er mest retvisende at anvende det mest sandsynlige skøn for arbejdsudbudselasticiteterne.

¹ Disse forskelle i substitutionselasticiteten på tværs af køn og indkomstniveau bygger på empiriske estimater, jf. *Frederiksen, Graversen og Smith, Overtime Work, Dual Job Holding and Taxation, 2001*. Artiklen finder, at kvinder reagerer kraftigere end mænd på ændringer i marginallønnen efter skat, hvilket understøttes af andre empiriske studier, samt at substitutionselasticiteten er aftagende med lønindkomsten. Det bemærkes i øvrigt, at den gennemsnitlige indkomstelasticitet ikke er kalibreret, og den kan ændre sig en smule når datagrundlaget opdateres. Således udgjorde den gennemsnitlige indkomstelasticitet oprindeligt -0,03, jf. *Foreligning og Incitamentter 2002, kapitel 7*.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen
Finansminister